

- Допускате ли, че някой ще Ви отпусне нов кредит? Ако докажа, че парите на банката са били употребени да си построят най-хубавата къща в София и да поддържат любовниците си?

- Това е подлост! - Чувам го за първи път.

- Разисква се между съдните и обществото!

- Вие сте безчестен... подъл човек!... Вие сте интригант, разрушителен... антисоциален тип!.... Ще кажа, че брат Ви е комунист!... Ще Ви изложа пред немците... в двореца.. навсякъде!

- Но делото Ви срещу банката ще пропадне... Не забравяйте, че министъра на правосъдието е акционер в "Никотина" ... И после... О, Вие знаете добре това!... Много съдии развърват очите на Темида, когато разглеждат дело за тридесет милиона!

Борис мълква за миг.

Барутчиев се възмущава.

- Успокойте се, господин Барутчиев... продължава с по-лабезен тон Борис. - Да завършим разговора като делови хора!

Барутчиев диша трудно и по лицето му се стича пот.

- Какво предлагате? - глухо пита той.

- "Никотина"^{о/} поема всички доставки на немския напирсен концерн и накрая на годината Ви отстъпва десет на сто от печалбата си.

- Десет на сто е малко - казва с въздишка Барутчиев.

- Как малко!... Никак не е малко.

- Аз мисля, че е правилно поне да делим.

- Изключено!

- Тогава... четиридесет на сто! Друго не искам...

Не мога да приема.